რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია
პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კვირა, 21 იანვარი 1918 წ.

ბრძოლა

ჩვენი გამოდის ყოველ დღე. ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгiевская ул. № 1. для груз. газ. „Брдзола". კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები რედაქციის სახელზე შემდეგი ადრესით: Тифлисъ. Гановская ул. № 3. Редакцiя груз. газ. „Брдзола". განცხადებები და [illegible] მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კ.

ფასი 10 კ.

№ 16 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარტ. (ბოლშევიკების) კავკ. სოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. 16

მიიღება ხელის მოწერა 1918 წლ.
ყოველ დღიურ გაზეთებზე
„ბრძოლა", „კავკაზსკი რაბოჩი" და „ბანვორი კრივ"-ზე
რუსეთის ს.-დ. მ. პარტიის (ბოლშევიკების) სოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანოებზე.
„ბრძოლაზე" ხელის მოწერის პირობები: ერთი წლით ღირს 24 მან., ნახევარი წლით — 12 მან., ერთი თვით — 2 მან.

ვალის გადახდა.

კალედინი დამარცხდა. ის დღეს იარაღ-აყრილი ტუსაღია. ის დღეს ბოლშევიკების ხელშია.

უეჭველია, ის ცუდ გუნებაზე იქნება. უმართებს კიდეც: [illegible] არ დააყრიან მას გამარჯვებულნი. ის ერთათ მოიკვის, რაც რამდენიმე თვის [illegible].

მასთან ერთათ ცუდ გუნებაზე იქნება მთელი კონტრ-რევოლიუციონური რუსეთი, ყველა მისი იდეიური თანამოაზრე და პრაქტიკული თანამებრძოლნი. მათაც უმართებს: დიდია მათი იმედი და ყოველი [illegible] და მუშების და გლეხების რევოლიუციის წინ [illegible].

ადვილი გასაგებია ჩვენი ამიერ-კავკასიის მენშევიკ ესერების სულიერი განწყობილება. მათ დიდი „ნახარჯი" აქვთ კალედინზე, მის დაცემასთან ერთათ წყალში უცვივდებათ [illegible], გასავალი [illegible] შემოსავალს და [illegible] მათი კოტრობა აუცილებელია.

კალედინი კონტრ-რევოლიუციის ბელადია. მან მიზნათ დაისახა მუშების და გლეხების მთავრობის დაცემა და [illegible], არაფერი არ დაეზოგა [illegible] მიზნის მისაღწევათ. ის გაუძღვა წინ ყველა აქტიურ კონტრ-რევოლიუციონერებს, მან [illegible] გამოიყენა იმათი დახმარება, ვინც აქტიურათ ვერ ებრძოდა საბჭოების მთავრობას, მაგრამ მას არ თანაუგრძნობდა, მას მხარს არ უჭერდა, — სწორეთ ასეთნი არიან ჩვენი მენშევიკები ჟორდანიას მეთაურობით.

რა დახმარება აღმოუჩინეს მათ კალედინს?

მათ კავშირი გააბეს კალედინთან და მორალურათ მხარი დაუჭირეს მას. რა ექნათ? პური უნდოდათ, პური კი კალედინის სამფლობელოში იყო. მარა კალედინი საქმის კაცია და მან მატერიალური დახმარება მოითხოვა. მენშევიკებმაც მიართვეს იგი: რამდენიმე ვაგონი ტყვია-წამლით დატვირთული გაუგზავნეს მას. ეს ცოტაა. კალედინის წინააღმდეგ დაიძრა ფრონტიდან წამოსული ჯარი. მენშევიკებმა სადაც მოასწრეს, თითონ აყარეს იარაღი ჯარს და სადაც ხელი არ მიუწვდებოდათ, თათრის ურდოები მიუსიეს, რომელთაც იარაღის აყრის გარდა ათასობით სალდათები გაწყვიტეს.

ამით გაძლიერდა კალედინის [illegible] რეში. ჩვენი მხრიდან მენშევიკების დახმარებით მას ზურგი გამაგრებული ქონდა. მხოლოთ ჩრდილოეთიდან მოელოდა მას საფრთხე. ჩრდილოეთიდანაც შეასრულა თავისი რევოლიუციონური ვალი. შორიდან ბრძოლით წამოსულმა წითელმა გვარდიამ და ჯარმა გაანადგურა ჩვენი მეზობელი ჩრდილო კავკასია [illegible] კალედინის [illegible].

დღეს კალედინი ტყვეა, ტუსაღია. ის [illegible] ვერ [illegible] მენშევიკების გაგზავნილმა ტყვია-წამალმა, ვერც ფრონტიდან წამოსული ჯარის [illegible] მათ მიერ [illegible] იარაღის აყრამ [illegible] გადარჩენა.

მაგრამ [illegible] კალედინს დახმარება? [illegible] და ჩვენი [illegible], ვინც აქამდე მატერიალური [illegible], [illegible] სამწუხარო [illegible] ზნეობრივათ მაინც დაეხმარონ მას. მათ ძმისათვის [illegible] ნათქვამია: გაჭირებაში ჩავარდნილ კალედინს ჩვენმა მენშევიკებმა სამძიმარი უნდა გაუგზავნონ, თავისი თანაგრძნობა გამოუცხადონ და ამით [illegible].

ჩვენ ვერ შევსძლებთ [illegible] ჩვენი [illegible] ამ ხანგრძლივათ, [illegible] მენშევიკებმა [illegible] კალედინს. [illegible] ამის, ჩვენც [illegible] ჩვენს [illegible] სამძიმრის ნაცვლათ [illegible] ჩვენს ამხანაგებს.

[illegible] კავკასიის მშრომელი ხალხი, ჩრდილო კავკასიის კონტრ-რევოლიუციონური [illegible] დამხობას. ამით [illegible] ხიდი [illegible], რომელიც [illegible] მოგვაყენეს ყველა ჯურის ნაციონალისტებმა და სოციალ-შოვინისტებმა. ახლა შესაძლებელი ხდება [illegible] მენშევიკ ესერების [illegible] ფრონტი რუსეთის პროლეტარიატთან და მასთან ერთათ თუმცა მოგვწყვიტეს, მაგრამ ახლა მაინც ჩავებათ სახელოვან რევოლიუციონურ ბრძოლაში. მენშევიკებმა მოგვწყვიტეს რუსეთის პროლეტარიატს, შეგვაშინეს მისი მოსალოდნელი დამარცხებით, მიგვატოვებინეს ის [illegible] ბრძოლის ველზე, მაგრამ მან მაინც გაიმარჯვა და თითონ მოდის ჩვენთან შესაერთებლათ, თან მოაქვს სისხლით განბანილი მშრომელთა ძმობა-ერთობის დროშა. მიაშურე ამ დროშას, მაღლა ასწიე იგი, ძმურათ გადაეხვიე რუსეთის პროლეტარიატს, მხოლოთ მასთან კავშირით შესძლებ თავი დააღწიო იმ წარმოუდგენელ ანარქიას, რომელიც შექმნა მენშევიკ-ესერების და ამიერ-კავკასიის კომისარიატის კონტრ-რევოლიუციონურმა და ნაციონალისტურმა პოლიტიკამ. მიულოცე გამარჯვება რუსეთის პროლეტარიატს, გაუწოდე მას ხელი, მხოლოთ მასთან ერთათ მოიპოვებ შენ გამარჯვებას, მხოლოთ ამით გადიხდი შენს ვალს.

დოკუმენტი

თუ ვინ არის მიზეზი განჯაში და შამქორში მომხდარ სისხლიანი ამბების.

ნ. ჟორდანიას დეპეშა ეშელონების იარაღის ართმევაზე.

(ამიერ კავკასიის ყველა საბჭოებს).

თფილისიდან. (ცირკულიარულათ).

რაის გამო, რომ ჯარის ნაწილებს, რომლებიც რუსეთში მიდიან, გააქვთ აქედან იარაღი და თუ [illegible] დროებითი მთავრობა [illegible] ლოდლა, ნაციონალური ნაწილებს საკმაო იარაღი არ [illegible], რომ შემთხვევას [illegible] ფრონტზე შემოსეულ მტერს გაუმკლავდნენ, კავკასიის მხრის მუშათა სალდათთა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოთა ცენტრმა დაადგინა, რომ წინადადება მისცეს ყველა საბჭოებს, მიიღონ ზომები და მომავალ ჯარის ნაწილებს აართვან იარაღი და ყოველ ასეთ შემთხვევაზე ცნობა მისცენ კავკასიის მხრის ცენტრს.

კრ. ცენტრის თავმჯ.: ჟორდანია.

როტ. აბხაზავას დეპეშა.

(თათართა ურდოების კამანდირ მალადოვისადმი).

მოდის მატარებელი 5 შეიარაღებული ეშელონით, რომელთაც თან ზარბაზნებიც მოაქვთ. თან გაიტაცეს საბჭოს წარმომადგენლები. მივდივარ ჯავშნიანი მატარებლით, რომ მათ ძალა ვუჩვენო. ვთხოვ მომაშველო რაზმები ყოველნაირი იარაღით.

როტმისტრი აბხაზავა.

აი ამ აბხაზავაზე ამბობს ცენტრის დელეგაციის წევრი, ვლასი მგელაძე: აბხაზავამ თეთრი, სამშვიდობო დროშა აღმართა ეშელონების წინაშე და მათ მორიგება დაწყნარებას ემუდარებოდათ.

კვალ და კვალ

ჩვენ არა ერთხელ აღგვინიშნავს, თუ რა სასაცილო და საცოდავ წინააღმდეგობაში ვარდება საბრალო ობორონცული გაზეთი, მარა ეტყობა „ერთობის" სწორუპოვარ პუბლიცისტებს ორგანიულათ არ შეუძლიათ სხვა ნაირათ მოიქცენ: ამის თავი და თავი მიზეზი [illegible] და ორპირულ პოზიციაში ძევს. დამახასიათებელი ამ ორ სკამზე ჯდომის და პილატესებურ პოზიციის ის არის, რომ მიუხედავათ იმისა, რომ მენშევიკები ცდილობენ გარეგნულათ, დასანახავათ მაინც საშვალო ხაზი დაიჭირონ, „არც მწვადი დასწვან და არც შამფური", სინამდვილეში, რეალურათ, საქმით, პრაქტიკულათ თვითეული მათი პოლიტიკური და ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ნაბიჯი მავნებელი გამოდის რევოლიუციისათვის და წყალს ასხამს კონტრ-რევოლიუციის წისქვილზე.

„ერთობის" მე—13 ნომერში ჩვენ ვხედავთ ერთ საუცხოვო ნიმუშს აღნიშნული წინააღმდეგობისას და გზა დაბნეულობისას. მოწინავის ავტორი დღევანდელი გამწვავებული მდგომარეობის შესახებ სხვათა შორის სწერს: „დღეს ბოლშევიკების უდროვო გამოსვლის გამო რუსეთს მოვწყდით, მასთან კავშირი დღეს დღეობით შეუძლებელი ხდება: ჩვენსა და რუსეთის გულს შორის აღიმართენ რეაქციონური პატარა სახელმწიფონი კალედინ კორნილოვის და სხვათა მთავრობის სახით. და აი საკუთარი ძალების (ე. ი. მხოლოთ ქართველების. მეპ.) ანაბარა ვდგევართ ჩვენ დღეს სიკვდილ სიცოცხლის წინაშე".

აი ასე გულაჩუყებული ტირის და წუწუნებს და შიშით ცახცახებს საბრალო გაზეთის ხელმძღვანელები, ჩვენებური მენშევიკები საერთოთ და ამავე დროს თავს სრულიათ არ იწუხებენ, რომ ცოტა დაფიქრდენ, საქმეს ჩაუკვირდენ და სამწუხარო მოვლენის ნამდვილი მიზეზი

გაიგონ. ეს მიზეზი მოკლეთ მდგომარეობს იმაში, რომ ჩვენებურმა მენშევიკებმა თავისი ობორონცული, კოალიციური და მოღალატობრივი პოლიტიკით ამიერ-კავკასია ძალათ მოსწყვიტეს, ჩამოგლიჯეს ცენტრალურ მუშათა და გლეხთა მთავრობას და თავის საკუთარი, განცალკევებული, სეპარატიული მთავრობა (ამიერ-კავკ. კომისარიატი) შეხანხლეს, რომელმაც კალედინ-კორნილოვთან ერთათ ომი (თუმცა მორცხვი და შირმას ამოფარებული) გამოუცხადა ოქტომბრის პროლეტარულ რევოლიუციას.

მარა ჩვენ აქ გვაინტერესებს საქმის მეორე მხარე, წინააღმდეგობა, რომელშიაც იხლართება გაზეთი. ამონაწერში, ავტორის უნებურათ, ნათლათ გამოსჭვივის ერთი აზრი, სახელდობ, რადგანაც რევოლიუციონურ რუსეთსა და ამიერკავკასიის შორის „რეაქციონური" (უფრო სწორეა: კონტრრევოლიუციონური) კედელია ამართული კალედინ კორნილოვების პატარ პატარა სახელმწიფოების სახით, საჭიროა ამ კედლის დალეწვა, ე. ი. კონტრრევოლიუციის წინააღმდეგ სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა, რომ ამიერ-კავკასიის დემოკრატია შეუერთდეს რუსეთისას. სხვანაირ დასკვნის გამოტანა შეუძლებელია. მაშ ასე: ავტორი გვირჩევს კონტრრევოლიუციონურ პატარ-პატარა მთავრობების წინააღმდეგ შეურიგებელ ბრძოლას. დავიხსომოთ ეს.

ეხლა გადავიდეთ ამავე ნომრის მეორე გვერდის მეორე სვეტზე, სადაც ოსმალეთთან საზავო მოლაპარაკებაზე სწერენ. ჰაერში გამოკიდულ (ვინაიდან რევოლიუციონური ხალხი არ სცნობს) და კონტრრევოლიუციონურ კომისარიატის თავმჯდომარე, გეგეჭკორი ოფიციალურათ აცნობებს ოსმალეთის მთავრობას, რომ „ამიერკავკასიის მთავრობას არ შეუძლია დამოუკიდებლათ და ცალკე აღძრას მოლაპარაკება სამშვიდობო პირობების შესახებო". და ქვევით: „ამიტომ იმას (ამიერკავკ. მთავრობა) ამ საგნის თაობაზე მოლაპარაკება აქვს რუსეთის რესპუბლიკის სხვა ავტონომიურ მთავრობებთანო".

აქედან ცხადია, რომ ამიერკავკ. მთავრობა გეგეჭკორის მეთაურობით აპირობს ოსმალეთთან საზავო მოლაპარაკების დროს კავშირი იქონიოს, კონტაქტში (შეთანხმება) შევიდეს მხოლოთ „სხვა ავტონომიურ მთავრობებთან", ე. ი. კონტრრევოლიუციონურ მთავრობებთან, რომელთაც მეთაურობენ კალედინ კორნილოვები!

აი სადამდის მიდის გზა-აბნეულობა, უთავფობა „ერთობის" და მენშევიკების, აი როგორ „აირია მათი მონასტერი": მეთაურ წერილში „ერთობა" ერთათ ერთ გამოსავალ გზას ხედავს კონტრრევოლიუციონური მთავრობების წინააღმდეგ ბრძოლაში, მენშევიკური მთავრობა კი საზავო მოლაპარაკებას მართავს ამავე მთავრობებთან პროლეტარულ-გლეხურ ცენტრალურ მთავრობის წინააღმდეგ!

ჭეშმარიტათ: „**Своя своихъ не познаша**".

ახალი დეკრეტი.

იმის გამო, რომ რუს-ბელგიელთა სამეტალურგიო საზოგადოების გამგეობამ 1918 წლის 5 იანვრისთვის თავის წარმოების ლიკვიდაციის მოხდენის განცხადება შემოიტანა, რადგან მან არ ისურვა სახალხო კომისარების საბჭოს დეკრეტს დამორჩილებოდა, რაიცა ხსენებულ წარმოებაში მუშათა კანტროლს აწესებს, სახალხო კომისართა საბჭომ დაადგინა: მოხდინოს კონფისკაცია მაღაროების, ქარხნების, სამთამადნო სამრეწველოების და ყოველგვარი ინვენტარის, რაც კი იმყოფება როგორც პეტროვსკის სამეტალურგიო ქარხნის ტერიტორიაზე, სოფიის, ვეროვის, ბუნგოვის და მარშინის სამთამადნო სამრეწველოების, ისე პეტროგრადში არსებულის, საერთოთ მთელი ქონებისა, რისგანაც უნდა შედგებოდეს ის და სადაც უნდა იმყოფებოდეს, რუსეთში თუნდ საზღვარგარეთ და ეკუთვნის რუს ბელგიელთა სამეტალურგიო საზოგადოებას. მთელი ეს ქონება რუსეთის რესპუბლიკის საკუთრებათ არის გამოცხადებული.

ყველა ამ დაწესებულებების მოსამსახურენი და ტეხნიკები ვალდებული არიან თავ თავიანთ ადგილებზე დარჩენ და თავიანთი მოვალეობანი შეასრულონ.

ყველა მათგანი, ვინც თავის ნებით ალაგს დასტოვებს ან საბოტაჟს გამოაცხადებს, მიცემულ იქნება რევოლიუციონურ სამართალში.

წესები, თუ როგორ მმართველობა იქნება შემოღებული, როგორც პეტროგრადის სამრეწველოებში ისე სხვა ადგილებშიაც ადგილობრივი მუშათა საბჭოებისაგან, ეს გამოცხადებული იქნება ვაჭრობისა და მრეწველობის სახალხო კომისარის განსაკუთრებული დადგენილებებით.

სახალხო კომისარების საბჭოს თავმჯდომარე ვ. ულიანოვი. სახალხო კომისარები: შლიაპნიკოვი, გ. პეტროვსკი, ი. სტალინი, ლ. ტროცკი, ნ. პოდვოისკი, საქმეთა მმართველი: ბონბრუევიჩი; მდივანი: ნ. გორბუნოვი.

მხედრის წერილები.

5.

რაც დრო გადიოდა მით უფრო დაქანცულობა ეტყობოდა ჯარს, მით უფრო ყოყმანობდა იგი ომის შესახებ. ყველასათვის ცხადია, რომ ნამდვილი ჯარი, ჯარი ნიკოლოზ II-სა რომელსაც 3-4 წლობით ულაყებდენ თავს სამხედრო დისციპლინით, ამზადებდენ ხალხის წინააღმდეგ, უსისიანებდენ ხალხისთვის თავდადებულთა წინააღმდეგ, როგორც შინაურ სახელმწიფოს მტრებზე, მოისპო და სამუდამოთ გაითიშ-გაითქვიფა...

რაც უფრო გრძელდებოდა ომი, მით უფრო არეული მასსა იყრიდა ომში თავს. ჯერ კიდევ 1914 წელში შემოიღეს ჯარის კაცთა ორ თვეში მომზადება. თავის თავათ ცხადია, რომ ასეთ ცოტა დროში ვერ გადააგვარებდი იმ სოფლის ყმაწვილებს და ქარხანა-ფაბრიკების მუშებს, რომელთაც გულში სულ სხვა ნაპერწკალი უღვივოდათ, ვინემ უმიზნოთ სისხლის ღვრა. აი სწორეთ ასეთი მასსა, სოფლის ლატაკნი და ქალაქის მუშები სულ სხვა ელფერს სდებდენ რუსეთის ჯარს. უბრალო ჯარის კაცთან ერთათ შეიცვალა შემადგენლობა აფიცრებისაც. ეს უკანასკნელნი. იყვნენ იგივე მუშა-გლეხობა, სოფლის მასწავლებელნი და ბოლოს სტუდენტებიც. ასე რომ ადვილათ შეიძლება ითქვას, რუსეთის არმია გადემოკრატიულდა მხოლოთ კანონები კი დარჩა ძველი. და ამ კანონების წინააღმდეგ არც ერთი (უკეთ რომ ვსთქვათ ვერც ერთი) ჩვენთაგანი კრინტს ვერ ძრავდა, თუმცა გული ბოღმა-ვარამით ქონდა სავსე.

ასე მიდიოდა დღეები და თვეები. ჯერ კიდევ სეკტემბერში უკვე დაიწყო ჩვენ პოლკში როტებით მორიგეობა. მეც რამდენიმეჯერ შემხვდა ეს „ბედნიერება" წილათ, ასეთი მდგომარეობა პოლკის უფროსმა მით ახსნა რომ ხულიგანები აპირებენ გამოსვლას და წესრიგი უნდა დაიცვათო. მოწყვეტილი მუშათა კლასს, მე კერძოთ საშუალება არ მქონდა ცნობები უფრო სხვა უტყუარ წყაროებიდან მიმეღო. მუშებთან დახლოვება კი აქ ძნელი იყო, ვინაიდან მიუხედავათ იმისა რომ ქ. ეკატერინოსლავი დიდი სამრეწველო ქალაქია, აქ არ არსებობდა მუშათა პრესა, ეს ერთათ ერთი შემაერთებელი კვანძი მუშებისა. ქარხანა-ფაბრიკები კი დეზერტირებით იყო სავსე, იმ დეზერტირებით, რომელთაც დღეს დეზერტირათ არავინ არ ჩასთვლის, მას კი ვინაც სისხლის ზღვას გამოექცა, ლამის ჯვარს აცვამენ, მე მოგახსენებთ იმ ვაჟბატონებზე. რომელნიც ქარხნებში მარლოთ იმიტომ შევიდენ, რომ ომში არ გაეწვიათ, თუმცა მისი მომხრე სულით და გულით იყვნენ. ასე და ამნაირათ მეც დარწმუნებული ვიყავ, რომ მორიგეობა მისთვის მხვდებოდა, რომ საჭიროების დროს წესრიგი დამეცვა.

იანვარში 1917 წ. ასეთი მორიგეობა კვლავ განახლდა. ეხლაც იმ გვარსავე ცნობებს გვაძლევდენ, ე. ი. თუ ხულიგნები უწესრიგობას ჩაიდენდენ, ზომები მიგვეღო მათ წინააღმდეგ. მეც რასაკვირველია გულმოდგინეთ და ერგულათ ვაპირებდი ჩემზე მონდობილ ვალდებულების შესრულებას. ასე გაგრძელდა თებერვლის შუა რიცხვებამდის, შუა რიცხვებს შემდეგ კი მთელი პოლკი ფეხზე დადგა. ეხლა ჯგუფებათ ვიყავით და თითეულ ჯგუფს თავისი ადგილი ქონდა, მე, სხვათა შორის, სამი როტით უნდა დამეცვა პოლკის შტაბი და კაზარმები. აქაც რასაკვირველია მზათ ვიყავი პირნათლათ შემესრულებია ჩემი მოვალეობა. მაგრამ ასეთი მდგომარეობა დიდხანს არ გაგრძელებულა. თებერვლის უკანასკნელ რიცხვებში ხმა გავრცელდა, რომ ნიკოლოზ მეორემ უარი ყო მეფობაზე, მის მაგიერ მისი ბიძაშვილი იქნებაო. ათას გვარი ჭორები და სხვადასხვა გვარი სიმართლეს მოკლებული ცნობები ერთ და იმავე დროს ვრცელდებოდა.

2 თუ 3 მარტს ქალაქის წარმომადგენლებმა მიგვიწვიეს საერობო საკრებულოში ადგილობრივი გარნიზონის აფიცრები. დარბაზი სავსე იყო აუარებელი ხალხით. აქ ჩვენ უფროს შეეკითხენ, თუ რას იზამდა ჩვენი გარნიზონი: წავიდოდა ის ხალხის წინააღმდეგ, თუ მასთან ერთათ იმოქმედებდა. ბრიგადის უფროსმა ყოყმანი დაიწყო და უთხრა: ვინაიდან აქ ყველა აფიცრები არაა, მაგის პასუხს ხვალ მიიღებთო. მეორე დღეს ჩვენ კრება გვქონდა გამართული აფიცერთა საკრებულოში, რომელზედაც ქალაქისა და მუშების წარმომადგენლებიც დაგვესწრენ. კრებაზე დიდი შეხლა-შემოხლა იყო.

ძველი აფიცრები მოითხოვდენ რომ არმია არის არმია და ამიტომ არავის გარდა სამხედრო პირთა, მასთან საქმე არ აქვს, არმიისათვის ზედმეტია პოლიტიკურ-ეკონომიური კითხვები; მათივე აზრით არავითარი პარტია და არავითარი მოთხოვნილებანი არ იყო დასაშვები, ვინაიდან ყოველივე პოლიტიკურ-ეკონომიური კითხვები ზურგში და მით უფრო ფრონტზე გახრწნილ ჯარს და ამით ომს ბრწყინვალე გამარჯვებამდე ვერ მიიყვანდიო. აქ წინააღმდეგ გამოვიდა ახალგაზდა აფიცრები, რომელნიც უმრავ-

ლესობას შეადგენდენ და უმრ
ბით ჰხვიდა ჩვენი რეზოლ
მელშიდაც სხვათა შორის ნათქ
რომ ჩვენ მუდამ ჩვენ ძმებთან
მათთან ვიქნებით. ასე და ამ
თანხმათ ნ ფარდა ეხდებოდა სიმ
და ჩვენც რევოლიუციის სუ
ჩვენც მივხდით, რაში იყო საქმ
მხოლოთ საჭირო იყო ღრმა
ჯ. კ. შორის. მაგრამ, მაგარი ის
რომ ბევრი ჩვენთაგანი უხერხულ
მარეობაში ვარდებოდა. გუშინ
თავის სალდათებს მეფისა და „სა
ლოს" დასაცავათ მოუწოდებდა,
რევოლიუციის ფერხულში უნდა მო
დღეს უნდა გამოსულიყო მათ
და მთელი ცხოვრების სიდუხჭირ
აეხსნა. გარდა ამისა იყო და არის
ჯგუფი აფიცრებისა, რომელნიც
ტიკურათ არ არიან მომზადებ
ამიტომ პირველნიც და უკანასკნ
ხელებ დაშვებულნი დარჩენ.
თითო ოროლა კაცი, რომელმაც
მოკიდეს ამ საქმიანობას. უმრავლ
კი გულხელ დაკრებილი დარჩა.
შეეხება პოლკოვნიკ-გენერლებს,
ხელათ მოსოციალისტდენ, მათთვის
კაც. ამხანაგი შეიქნა. ამხანაგი
მაშინ, როდესაც ჩვენ, უნცროს
რებს, ამ ომში გამოჩეკილთ,
გვიჭერდენ. მუხრუჭს გვიჭერდენ და
ჭერენ დღესაც ჩვენ ჩვენი უფრო
პოლკოვნიკ-გენერლები, მუხრუჭს
ჭერდა თვით დრ. მთავრობაც.
მოასწავებს ჩვენთვის გუჩკოვის დეკ
მან სრულებითაც არ შეცვალა
პლინარული ზომები აფიცერთა
იგი ზერელეთ შეეხო ჩვენს სამხე
წესებს და დანარჩენის გასწორება
რალ პოლივანოვს მიანდო. იგი
შიყა ჯარის კაცთ, მისცა მათ თამბ
წევის ნება იქ, სადაც ეს აკრძალ
იყო, „შენი"-ის მაგივრათ „თქვენ"-ობ
მიმართვა და სხვა ასეთი წვრიმალი,
მელნიც ჯ. კ. ცხოვრებას სრულიად
არ ცვლიდა. რათ მინდა მე გინდ „შ
დამიძახე გინდ „თქვენ" თუ კი
უფრო საჭირო პირობებს არ
მიცვლი?! მაგრამ გუჩკოვმა და კომპ
გათ იცოდა, რათ ჩადიოდა ასე:
ისინი გაერშიყენ ჯარ. კაც. და ნი
ლოზ II გენერალთა ლოზუნგი: „Ко
кончится война, тогда, когда побѣ
врага", „война до побѣднаго конц
შესცვალეს. ამას ჩადიოდა დრ. მთავ
გუჩკოვ-მილიუკოვ-კერენსკები და
ამასთან ერთათ მათ მაინც აიღეს
რუსეთის დემოკრატიისა და ზავი უ
ტრიბუციოთ და უანექსიოთ გამოაცხ
დეს. კარგი და პატიოსანი, მაგრამ
დროს შეტაკება არ დაივიწყეს.
ხანს ჯ. კ. საერთო მიმდინარეობას
სდევდენ. თუ აქნობამდინ ისინი „**когда**
побѣдимъ врага"-ს გაიძახოდენ,
„**до побѣднаго конца**"-ს გაყვიროდ
გაყვიროდენ ამას იმიტომ, რომ ჯერ
დევ ვერ გაეგოთ და ვერ ეგრძნოთ
მსუბუქება ზურგისა ნიკოლოზ II დის
პლინისაგან. დიდი შრომა იყო საჭირო
რომ ის დაგეჯერებია, თუ რას ნიშნავს
დრ. მთავრობის ლოზუნგი, რომ ის იგივე
ნიკოლოზის ლოზუნგია შემობრუნებულ

ამ დროს ჩემთან ბუაჩიძემ (ნოე?) ჩა
მოიარა შვეიცარიიდან. რომელსაც გადა
ცან საზოგადო მდგომარეობა და ჩემ
როტაშიდაც მივიწვიე სამუშაოთ. უნდა
გითხრათ, რომ ის კითხვები, რომელი
მე ჩემს ჯ. კ. რამოდენიმე დღეს ვერ
გადამეჭრა, მან რამოდენიმე საათში გა
დასჭრა. ეს ასე იყო საზოგადოთ. ჩვენ,

...ლები, თუმცა გვიჯეროდენ, მაგრამ ...ანც აფიცრათ გთვლიდენ

პოდპარ. ზუაჩიძე.

...მოქმედი ჯარი.

მუშათა წერილები.

ავაზაკთა გროვა.

...ნათქვამია: „საწყალ კაცს ქვა აღმართშიაც კი ეწევაო“. სწორედ ეს ბრძნული ანდაზა ცოცხლათ ხორციელდება ...ეთის მშრომელ ხალხზე. ერთი გაიხედეთ, რომელი კლასი და რომელი ჯგუფის მუქთა ხორა, სხვისი ფულით გამძღარი ხროვა, არ ეწინააღმდეგება მათ ...ავ მშრომელ ხალხს, რომელი მხრით ... როგორი ზომებით რა საშუალებებით არ აქვთ იერიში მშრომელი ხალხის შესამუსრავათ, გასანადგურებლათ, ...ბატონობათ ამ ქვეყანაზე. რა ძალას და ...ნეს არ ხმარობს ეს ავაზაკთა გუნდი, რომ მშრომელმა ხალხმა არ იბატონოს ...ში, როდესაც მას ეკუთვნის სამართლიანათ ბატონობა. როგორი გაბედულებით და ხრიკებით არ ხმარობენ თა... ეშმაკურ ძალას და რა გააფთრებული იბრძვიან, რომ თავის ბატონობას, ...უნებას, გარყვნილობას არ ჩამოშორდნენ, თავიანთ თბილ ადგილებს არ მოსცილდენ და ეს ფრიად ბუნებრივია. ... ეს არამც თუ არ გვაკვირვებს არამედ გვაფხიზლებს და უფრო მჭიდროთ გვაკავშირებს.

სათქვენ გინდათ გაიხედეთ, ვისაც გინდათ დაეკითხეთ, გარდა მუშა-გლეხ-ლატაკისა, სასურველი არის დღეს, რომ მუშა ხალხმა იბატონოს სახელმწიფოში, ყველასგან მიიღებთ უარის პასუხს. ვითომ რაო, ვითომ რა მოხდა? ნუ თუ იმ ხალხს, რომელმაც ისტორიულათ გადაიტანა აუტანელი ტანჯვა-წვალებანი მტარვალი თვითპყრობელობის დროს, არა ერთხელ იხსნა სახელმწიფო დაღუპვისაგან. რამოდენიმე ასი და ორასი წლობით ...ბავდა რუსეთის მცხოვრებთ, ღვრიდა სისხლს სახელმწიფოს გულისთვის, ნუ თუ ამ ხალხს არა აქვს უფლება იბატონოს თავის სახელმწიფოში? რატომ? იმიტომ, რომ ბურჟუაზია და მისი ლაქია ...ების აზრით ჯერეც ეს ხალხი ჭკუით და სწავლა-განათლებით მოუმზადებლები არიან და შესაფერათ ვერ აწარმოებენ რუსეთის ცხოვრებასო და როდესაც ეცდება აუხსნა ამ მუქთა ხორებს, რომ ამ უსწავლელ გაუნათლებელ ხალხში არა ცოტანი მოიპოვებიან იმისთანა პირები, რომლებსაც სათანადოთ შეუძლიათ სახელმწიფოს მართვა გამგეობა, ...ენი აგდებენ ქვას და უშვერენ თავს: ჩვენ ლენინ-ტროცკისთანა კაცებს არა ვცნობთ საიმედო პირებათო. მაშ ვისა სცნობენ სანდო პირებათ? კერენსკის, წერეთელს, ჩერნოვს და ამისთანა განათლებულ პირებს, რომლებსაც შეუძლიათ არტისტიულათ აუდიტორიებში გამოსვლა, ორატორულათ სიტყვების წარმოთქმა, მოსწრებული სიტყვებით რეჩების შეზავება, რომლებსაც მოყავს მაყურებელი „ფანტაზიორები“ აღფრთოვანებაში და მათზე ახდენს სასიამოვნო შთაბეჭდილებას. ეს დალოცვილი კეთილშობილის შვილები იმას სრულებითაც არ უწევენ ანგარიშს, რომ ამ ზემო ჩამოთვლილი ბრწყინვალე ორატორების სიტყვები მუშა მშრომელ ხალხს არაფერს არ აძლევს. იყო დრო, როდესაც იმისთანა ენამეტყველებას ადგილიც ქონდა და მნიშვნელობაც მაგალ. სახელმწიფო სათათბიროს ტრიბუნაზე. ეხლა რეჩები და ცარიელი წარა-მარა სიტყვები ხალხის სნეულებებს ვერ კურნავენ.

მიზეზი რა არის, რომ ხალხმა არ მიიღოს ის, რაც მისთვის სამართლიანია? ავღლოთ მაგალითად 1914 წლის გამოწვეული ომი. ვსთქვათ ხალხი, მისი უმრავლესობა მუშა გლეხ-კაცობა, არ წასულიყო ომში, ეს დაეცვა ვითომდა თავის „სამშობლო“; რა მოუვიდოდა მდიდრების სალარო კოშკებს, ფაბრიკა ქარხნებს, მიწას და და ქონებას? სულ ერთია მტერი მოიკავებდა მათ, მამულთ ღიღულს ააწიოკებდენ და ერთხელ და სამუდამოთ დარჩებოდნენ ლატაკებათ. მუშას და ლატაკ.გლეხკაცობას ვინ მისცა სამშობლო, რა უნდა დაეცვა მათ. როდესაც მათ არაფერი ქონიათ. ნიკოლოზ მტარვალმა და რუსეთის მილიტარისტებმა თავიანთ სასარგებლოთ სახლებში მოიკალათეს ზოგმა ხელოვნური ავათმყოფობით, ზოგმა ქრთამით და ათასი მახინაციები გაინთავისუფლეს თავი და საწყალ გლეხებს და მუშებს კი ფრონტზე ამოაყოფინეს თავი, აჯერებდნენ, მტრები თავს გვესხმის და უნდა მოვიგერიოთო, აქ კი მათ ცოლშვილს აშევდნენ, უწევდნენ ყოველივე ცხოვრების საგნებზე უზომო ფასებს, რითაც ღარიბ ლატაკის ცოლშვილს და მოხუც მშობლებს არ დალევოდათ საშუალება ეყიდნათ და შეეძინათ ის მაინც, რაც აუცილებელ საჭიროებას მოითხოვდა ცხოვრებისთვის. ფრონტზე უმიზნო ულმობელი უდროვო ხოცვა წლეტა, შინ „ზურგში“ შიმშილი დაუნაკლებულობა, აი რით გაუმასპინძლდა ჩვენი ბურჟუა კაპიტალისტები ნიკოლოზ მტარვალის თანხმობით მშრომელ მუშა ხალხს.

ება ერთი გაიხედეთ, თუ ვინმე მათგანი დაავადმყოფდა, ანუ ოდნავ წამოსტკივდა რამე. როგორ ეკანკალებიან და ევლებიან თავს: აი, ექიმი, აი თბილი საცმელი და ლოგინი, აი ვანა და ძრიან ნალებიანი საჭმელი, ერთი სიტყვით ისე ექცევიან სათუთ ავადმყოფს მოწიწებით და მორიდებით, რომ სულ პატარა იმის თვალით ჩვენებაზე მზათ არიან წამსვე შეუსრულონ სურვილი და მორჩენის მერეც კი რამოდენიმე კვირეები ავათმყოფის გარეთ გამოსვლა სახიფათოთ მიაჩნიათ. აი როგორ ეშინიათ სიკვდილის ჩვენ გმირ ბურჟუა კაპიტალისტებს, რომლებიც გაიძახიან „ომი გამარჯვებამდიო.“

ბალშევიკებს უსამართლოები არიანო, რადგანაც გამოუყიდავათ ართმევენ მიწებს მსხვილ მეპატრონეებს და აძლევენ გლეხებსო. ახლა მივცეთ პასუხი ამ ვაჟბატონებს. გლეხები გაგზავნეთ თქვენ მტრის წინააღმდეგ, რომ მათ დაეცვათ თქვენი არსებობა, თქვენი მიწა და შენობა, დაგიფარეს სიღარიბიდანაც, დარბევიდანაც და შეიძლება სიკვდილისაგანაც. ეხლა მოქანცული ხალხი, წელში გაწყვეტილი გაძვალტყავებული სახლში მობრუნდა ფრონტიდან ვინც გადურჩა მტრის ტყვიას და მაინც იმას გაიძახით, რომ „მიწა ჩემია და არავის უფლება არ აქვსო“. ეს თქვენი ჭკუით სამართლიანია და ბალშევიკების მოთხოვნილება კი უსამართლო?

იმდენათ ეს არ არის სამწუხარო და სავალალო, რომ ბურჟუა მუქთა ხორა, ყოველთვის სხვისი ოფლით გამოძღარი და სისხლის მწოველი წურბელა ასე ნიშნს უგებს მშრომელ ხალხს და მასხარათ იგდებს. უფრო სამწუხარო ის არის, რომ შენი მოყვარე, ოდესღაც შენი ინტერესების დამცველი პარტია ანუ ორგანო, რომელზედაც შენ იყავი დაყრდნობილი

ყველა რაიონების პარტიულ ამხანაგების საყურადღებოთ.

ამხანაგებო! უკიდურესი ფინანსიური სივიწროვის გამო კავკასიის ბალშევიკების საოლქო კომიტეტმა რ. ს.-დ. მ. პარტიისამ 1917 წ. 31 დეკემბრის სხდომაზე დაადგინა შემდეგი: მიეცეს წინადადება ყველა რაიონულ ორგანიზაციებს, რომ წევრებმა ერთდროულათ გადასდონ ერთი დღის შემოსავალი. შეგროვილი ფული ორგანიზაციებმა უნდა წარუდგინონ კომიტეტის ხაზინადარს ამხ. აკოპ აკოპიანს (კავკასიის ბანკი).

საოლქო კომიტეტი რ. ს.-დ. მ. პ. (ბალშ.).

და ნდობის და იმედის თვალით უყურებდი, გეგონა შენ ინტერესებს ურყევლათ მტკიცეთ დაიცავდა, ეს შენი მოყვარე მოულოდნელათ შენდა მტრათ რომ გადაგექიდება და დახმარების და შველის მაგიერათ საბედისწერო წუთებში ხელს შეგიშლის, ამოუდგება შენს მტერს მხარში და მასთან შეხმატკბილებული გიწყებს საშინელ და მოურიდებელ ბრძოლას. ყოველიფერი მისატევებელია, ყველაფერი გადასატანია, მხოლოთ ამ სამარცხვინო მოვლენას კი მე მგონი ვერავინ ვერ გადიტანს და ძნელი გადასატანიც არის. დიახ ძალიან სამწუხაროა, როდესაც ჩვენმა „მუშათა დამცველმა პარტიამ“ მენ. პირი იბრუნეს იმ კლასიდან „რომელ კლასს იგინი ემსახურებოდნენ“. იცავდენ მათ ინტერესებს და ეხლა კი, როდესაც იგრძნეს თავიანთი მატერიალური და პოლიტიკური მდგომარეობის გაუმჯობესება, უკუ აგდეს მუშათა ხალხის ინტერესები და გვერდში ამოუდგნენ მათ მყვლეფელ მცარცველ პარაზიტებს. მაშ რას ნიშნავს ნაციონ. და შოვინისტებთან კავშირი და ბლოკი თუ არა აშკარა ღალატი სოციალიზმისა? მაშ რას ნიშნავს ათას გვარი პროვოკაციული ჭორების გავრცელება იმ ხალხის და პარტიის ადრესსზე, რომელიც მტკიცეთ და გაბედულათ წითელი რევოლიუციონური დროშით ხელში წინ მიუძღვის პროლეტარ გლეხკაცობის მოძრაობას? ნუ თუ მართლა ის პარტია იმდენათ მტერი და მოღალატეა პროლეტარიატის, რომ თქვენ აღარ მოგეწყინებათ უკუდო „სოციალისტებო“.. ნუ თუ პროლეტარიატი და გლეხკაცობა ისე დაბნელებული და დაბეჩავებული ხალხია, რომ ვეღარც კი იგნებს თავის მოძმეს, მოყვარეს და მტერებს? მაგრამ ეს ასე არ არის.

ეს ვაჟბატონები ყოველთვის იყვნენ დარწმუნებულები იმაში, რომ ევროპის მუშა კულტურით და განათლებით უფრო ზემო საფეხურზეა, ვინემ ჩვენი რუსათის, მართალა ეს ასეა? მართლა ჩვენი რუსეთი იმდენათ არის ჩამორჩენილი ევროპაზე' რომ ას წლობით გავლილმა მწარე ისტორიულმა გაკვეთილებმა არაფერი არ ასწავლა მათ? ვნახოთ ეს ასეა თუ არა. ევროპის მუშა და გლეხკაცობა, რომ ყოველთვის იდგა მაღალ ცივილიზაციურ და კულტურულ საფეხურზე, ამას ვერავინ ვერ ივარებს. იმასაც ვერ ივარებენ, რომ სანამ რუსეთში დაიწყებოდა რევოლიუციონური მოძრაობა, ევროპაში უკვე დაწყებულიც იყო და გათავებულიც. ისიც უნდა ვიქონიოთ მხედველობაში, რომ ევროპაში მომხდარ რევოლიუციონურმა მოძრაობამ ჩვენ ბევრი რამე გვასწავლა და ჩვენ ვერ დაუშვებდით იმისთანა შეცდომებს, როგორიც იქნა დაშვებული ევროპაში რევოლიუციის დროს. იქ მუშა ხალხს ცხვრებივით ერეკებოდნენ ბურჟუა პომეშჩიკების ბანაკებში, იქ ისე არ აყო ჩაგონებული სოციალიზმის პრინციპები, როგორიც დღეს არის რუსეთში. იქ ხან გლეხკაცობა შორდებოდა პროლეტარიატს, ხან პროლეტარიატი დათმობის გზაზე მოდიოდა და თავის ბანაკში უთმენდა ადგილებს ბურჟუა მუქთა ხორებს, ეგონა ის მყვლეფელი ბურჟუა მოინდომებდა მისთვის სიკეთეს და ამ დაგვარათ პროლეტარიატის მაქსიმალური მოთხოვნილება იწრიტებოდა და დადიოდა სულ მინიმალურ დონნეზე. იქაც ხალხი ბევრს ითხოვდა, მაგრამ როდესაც ისინი ეკედლებოდნენ ბურჟუაზიის აგენტებს და მათ მოყიდულ დალალებს, მათი მოთხოვნილები ცოტათი კმაყ. და გადასრ. ნასუფრალზე ჯერდებოდნენ. რა საკვირველია რუსეთის პროლეტარიატის ეკონომიურ მდგომარეობასთან ევროპის ეკონომიური მდკომარეობა უკეთესათ გაუმჯობესებულია. ამით ის არ ითქმის, რომ ვითომდა ევროპის პროლეტარიატმა მიაღწია თავის საწადელს-სოციალიზმს. რუსეთის ხალხი არ კმაყოფილდება ბურჟუა პომეშჩიკების ნასუფრალი გადასროლილი ძვლით. ის მოითხოვს მას, რაც სამართლიანია. მართალია, რუსეთი უსწავლელია, რუსეთის გლეხკაცობა და პროლეტარიატი განუვითარებელია, მაგრამ ისიც არ უნდა დავივიწყოთ, რომ რუსეთის მშრლმელი ხალხი გულდადებული და მინდობილია მათზე, ვინც მათ საქმეს სათავეში ჩაუდგება და კეთილათ წაასხავებს მას.

ჩვენ თუ წავალთ დათმობის გზაზე და შეუთაეხმდებით ბურჟუა მყვლეფელების აზრებს, გავივლით მათ ნაჩვენებ გზაზე, მაშინ ჩვენ კისრებზედაც ისე იკუნტრუშებენ, როგორც იკუნტრუშეს ევროპის წურბელეებმა პროლეტარიატის კისრებზე. გამოგლეჯილი იარაღი რომ გადავცეთ მის „ხაზეინებს?“ ძალა შესწევთ თუ არა ამ „ხაზეინებს“, რომ ეს არაღი ჩააბაროს მას, ვინც უფრო დაიცავს მათ ინტერესებს მაგალ. კორნილოვს, კალედინს ანუ ჩვენი მენშევიკ ესერები აღშფოთებულან დამფუძნებელი კრების დათხოვნაზე. ვინარ იცის, რომ ოქტომბრის დღეებამდე რუსეთის სხვადა სხვა ქალაქებში, დაბებში და სოფლებში უკვე იყვნენ დაგზავნილი და დარიგებული დამფუძნებელი კრების არჩევნების სიებია ისიც ყველამ ვიცით, რომ მაშინ ესერები არ იყვნენ გაყოფილი მარჯვენ-მარცხენა ფრაქციებათ, რადგანაც ამ პარტიას პირველ ლოზუნგათ ქონდა ნაღიარები „მიწა და თავისუფლება“ გლეხებიც (უმრავლესობა) მხარს უჭერდნენ ამ პარტიას და ბალშევიკებზე კი სულ სხვა წარმოდგენა ქონდათ. გლეხებმაც ხმა მისცეს იმ პარტიას, ვინც მათი აზრით იცავდა მათ ინტერესებს. ეს სულ მოულოდნელათ მოხდა. ოქტომბრის რევოლიუციის შემდეგ გლეხებისთვის მათი პარტია ე. ი. ესერების პარტია, ორ ფრაქციათ გაიყო. ეხლაც თითქმის უმცირესობამ იცის, თუ ვინ არის ნამდვილი ჭეშმარიტი მათი ინტერესების დამცველი და ამ მოვლენასა და პირო-

ბების გამო ყველა ის ხმები, რომლებიც მიიღეს ესერებმა უნდა ჩაითვალოს უკანონოთ და უნდა მოხდეს ხელახლავ არჩევნები ფართო აგიტაციის საფუძველზე.

ეს ხალხი ჭეშმარიტებით არ არიან აღჭურვილი. მენშევიკ ესერებს უნდა მხოლოთ, მოიკალათონ თბილ ადგილებზე, იწაფებოდნენ ენამეტყველობაში და დიპლომატიურ ენციკლოპედიაში, უმართავდნენ ოვაციებს, აგვირგვინებდნენ ტაშის ცემით, ერთი სიტყვით ესენი ის ხალხია, რომლებსაც ეძახიან კარიერისტებს და არტისტიულ სულისკვეთებით აღჭურვილებს.

რისთვის არის საჭირო დამფუძნებელი კრება თუ კი ის არ იზრუნებს მშრომელი ხალხის ჭირ-ვარამზე და არ ეცდება მათი მდგომარეობის გაუმჯობესებას? თუ კი დათხოვნილი დამფუძნებელი კრება იყო გამომხატველი ხალხის სურვილის და ნებისა და მიზნათ ქონდა დასასრული ხალხის კეთილდღეობა, რატომ არ მოინდომეს ბოლშევიკების დეკრეტების დაკანონება და მათი ცხოვრებაში გატარება.

მაგრამ ვინ გაილესამს თავის საკლავ დანას გიჟის მეტი. და ჩვენი ბურჟუა და მისი ლაქია შვეიცრები, ჩინოვნიკ პროვოკატორები, კარტოჟნიკ-მეკლუბეები. კაფეშანტანში დროების გამტარებლები, ფატები გიჟები არ არიან, რომ თავის ბატონობას და მუქთათ ცხოვრებას თავი დაანებონ და დაკოჟრილ ხელებიან მუშას და კისერ გადრუჯულ გლეხს მხარში ამოუდგნენ და იშრომონ. აი რას გაუბსან ჩვენი მუქთა ხორები და მისი მოკლერები (დალალები) ობორონცები ლაბორატორიიდან.

მაგრამ... ცხოვრება ყველაზე უკეთესი მასწავლებელია. იგი სცემს მუჯლუგუნს ყველა ტვირთ მძიმე საწყალ მაშვრალს, იგი უხილავს თვალებს და უჩვენებს ნამდვილ გზას. ისე ადვილათ ველარ მოსტყუვდება ლამაზ ლამაზი ფრაზებით და სიტყვებით ჩვენი კუთხეში მიგდებული, მაგრამ სულით ძლიერი მშრომელი ხალხი. თქვენ კი უკვე ჩაგეცათ ძლიერი ლახვარი და დაგედოთ მოურჩენელი ჭრილობა ჩვენო ავაზაკთა გროვა მუქთა ხორა წურბელებო: ისიც იცოდეთ, თქვენ დალალებსაც თქვენი დღე მოელით თუ ისინი არ შეიცვლიან დღევანდელ პოზიციებს და არ მიეკედლებიან გმირ და ახოვან მშრომელ ხალხს. განსვენება თქვენს გვამებს, ავაზაკთა გროვა.

რა—მან.

პროვინცია

ხიდისთავი. (გურია), დიდიდან სოციალდემოკრატიული პარტიის დაარსებისა ს. ხიდისთავი მენშევიკებს უჭირავს მათ ხელშია მართვა გამგეობაც. აქ მეტი დაურჩა გასავალი მათ დემაგოგიას. მაგრამ მიუხედავათ ამისა, ჩვენ ოქტომბერში შევსძელით ბოლშევიკურ ორგანიზაციის დაარსება. ამის შემდეგ ბოლშევიკების ინიციატივით ხშირათ იმართებოდა დისკუსიები და ჯგუფურათ კამათი.

ხშირათ შეხვდებით აქ ისეთი „სორტის" კამათს როცა პიროვნებების წინააღმდეგ ილაშქრებენ და მაგ. ამბობენ:— ბოლშევიკები ბლანკისტები და ავანტიურისტები არიან, ლენინი სახელმწიფოს მოღალატეა და აგრეთვე აკრიტიკებენ მუშების და გლეხების მთავრობას, რომელიც რევოლუციის მამოძრავებელია და არაფერს არ ამბობენ კონტრ-რევოლუციონურ კერენსკის მთავრობაზე, რომელმაც რუსეთის დიდი რევოლუცია, თითქმის დაღუპვის კარამდე მიიყვანა.

თებერვლის რევოლუციის შემდეგ 21 აპრილამდე პირველი დროებითი მთავრობა იყო მხოლოდ კადეტური. ამ მთავრობით ხალხი უკმაყოფილო იყო, ვინაიდან მას ერთი ნაბიჯიც არ გადაუდგამს მის სასარგებლოთ. 21 აპრილის შემდეგ ამ მთავრობიდან გავიდნენ მილიუკოვი და გუჩკოვი—წმინდა წყლის იმპერიალისტები და კონტრ-რევოლუციონერები. შედგა ახალი კოალიციური სამინისტრო მარა ვერც მან მისცა ხალხს ვერაფერი. მთავრობაში როგორც უმცირესობა, შედიოდენ ექვსი მენშევიკ-სოციალისტები და სოციალისტ-რევოლუციონერები. სამინისტროს თავმჯდომარეობდა სოციალისტ-რევოლუციონერი კერენსკი. რა მოგვცა რვა თვის განმავლობაში კოალიციურმა მთავრობამ? არამც თუ რაიმე მოგვცა, პირიქით, გვართმევდა რევოლუციით მონაპოვარს. მან ვერ მისცა გლეხს მიწა, ვერ გადადგა ნაბიჯი, ვერ მოაწესრიგა სურსათის საქმე შემოიღო სიკვდილით სასჯელი ფრონტზე. რომელმაც გამოიწვია დეზორგანიზაცია ჯარში, დაიწყო შეტევა, აუკრძალა ჯარს ფრონტზე კრება, რევ. გაზეთების კითხვა, ჩააბარა რევოლუციონური ჯარი კონტრრევოლუციონურ გენერლებს: ბრუსილოვს, კალედინს, კორნილოვს და სხვებს, გარეკეს ფინლიანდის სეიმი, დაუწყო დევნა ბოლშევიკებს და მათ ლიდერებს ლენინს და სხ. დასწამა მათ ვილჰელმის აგენტობა და სხ.

მაშასადამე, კერენსკის მთავრობას ერთი ნაბიჯიც არ გადაუდგამს მუშათა კლასის და გლეხობის სასარგებლოთ.

ოქტომბრის თვეებში დაიმსხვრა კერენსკის მთავრობა და მის ნანგრევებზე აღორძინდა მუშების, გლეხების და ჯარისკაცთა მთავრობა, რომელიც საშინლათ აფრთხობს კონტრ-რევოლუციონურ ბურჟუაზიას, და მედგრათ იცავს მშრომელთა და გაყვლეფილთა ინტერესებს. საბრალო მენშევიკები ხშირათ გაიძახიან: რა მოგვცა მუშების მთავრობამო? ჩვენ გიპასუხებთ: მან მოგვცა 2 ნახ. თვის განმავლობაში ის, რაც არ მოუცია კერენსკის მთავრობას რვა თვის განმავლობაში. მაგ. მან მოგვცა დროებითი ზავი, რომლითაც დღეში დაახლოვებით 20,000 კ. სიცოცხლე რჩება და რომელსაც ეხმაურება გერმანიის და ავსტრიის დემოკრატია, გამოსცა დეკრეტი მემამულეებისგან მიწის უფასოთ ჩამორთმევის შესახებ რომელიც უკვე ხორციელდება. აღმოაჩინა მემამულეების მიერ გადამალული მილიონობით ფუთი პური, მოაწესრიგა სურსათის კითხვა, ყოველივე ღონეს ხმარობს კალედინის და კორნილოვის დასამარცხებლათ. ასეთი იყო კერენსკის მთავრობა. ასეთია მუშების და გლეხების მთავრობა.

როგორია ამიერ კავკასიის მთავრობა? ამ მთავრობის მეთაურებია ობორონცები—მენშევიკები და ესერები, მენშევიკების მთავრობა არა თუ არ ებრძოლა კალედინ კორნილოვების კონტრრევოლუციას, პირიქით მენშევიკებმა თათრის ბეგებთან, სომხის და ქართველ ნაციონალისტ-შოვინისტებთან ერთათ შეადგინეს მთავრობა, იმ ხალხთან ერთად რომელსაც რამდენიმე თვის წინეთ კაციჭამია შოვინისტებს უწოდებდენ, და გააბეს კავშირი ჩრდილო კავკასიაში დაბუდებულ კონტრრევოლუციასთან.

ამის შემდეგ გამოდიან ვაჟბატონები და ცდილობენ სახელი გაუტეხონ მუშათა ჯარისკაცების გლეხკაცობის მთავრობას. მარა მალე დადგება დრო, როცა კავკასიის მენშევიკების მთავრობა სრულებით დაიგრევა და მასთან მათი პარტიაც გაკოტრდება და მის ადგილს დაიკავებს ბოლშევიკების ინტერნაციონალისტური პარტია, რომელიც მედგრათ დაიცავს დაჩაგრულთა ინტერესებს.

მაშ გაუმარჯოს მესამე ინტერნაციონალს! გაუმარჯოს მუშათა, სალდათთა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოების რესპუბლიკას!

გაუმარჯოს სოციალიზმს!

ელ. ყარაჩოღელი

ს. კიწია. ჩვენ, კიწიის პირველ დაწყებითი უმაღლეს სასწავლებლის მოწაფეებმა გავმართეთ მოწაფეთა კრება, რომელსაც დაესწრო 500 მოწაფე. პირველათ სიტყვები წარმოსთქვეს რ. ს. დ. მ. პარტიის (ბოლშევიკების) სახელით: დ. პაველიანმა, ერ. ხუხუამ, ტ. კორთხონჯიამ. ილაპარაკეს აგრეთვე სხვადასხვა პარტიის მოწაფეების წარმომადგენლებმა. ერთხმათ იქმნა მიღებული რეზოლიუცია, წარდგენილი ბოლშევიკ მოწაფეების მიერ. რეზოლიუცია ასეთია: „ჩვენ, მოწაფეები სასტიკ პროტესტს უცხადებთ იმ პირებს, რომელნიც იბრძვიან ბოლშევიკების წინააღმდეგ, და სრულ ნდობას უცხადებთ სახალხო კომისარების საბჭოს. ჩვენ მზათ ვართ დავეხმაროთ ბოლშ. პარტიას, და ფართო აგიტაცია გავწიოთ მის სასარგებლოთ.

გაუმარჯოს სახალხო კომისარების საბჭოს!

გაუმარჯოს მშრომელ ხალხის ინტერესების დამცველ ბოლშევიკების პარტიას!

გაუმარჯოს საერთაშორისო სოლიდარობას!

მონდობილობით ერმინე ხუხუა

ჩოხატაურის რაიონი (გურია) სიმშილს განიცდის. ამ რაიონში წარსული წლის უამინდობისა და მასთან ომის, რასაკვირველია, ძლიერ შეუწყო ხელი ამ უბედურებას. ძნელს ისე ვერ გაატარებ, რომ ტირებული ქვრივი მცირე წლოვანი ბავშვებით ხელში არ შეგხვდეს, რომელიც შემოგტირის: ბედმა მიმტყუნა, ქმარი ომში მომიკლეს და შვილებიც სიმშილით მიწყდებიანო. მიშველეთ თქვენი ხვთის გულისთვის! აგერ ახლა ამბავს წავწყდები: ამა და ამ კაცმა შვილი გააჩუქაო. აგერ გლეხი შემოგჩივის თქვენ უსამართლოებო, რადა რუსეთიდგან გამოყოფა გვინდა ამ შიმშილობის დროს, ეგებ კავკავიდან სიმინდი გადმოგვეტანა, პურს ვინღა ჩიოდაო. ბაზარზე პ[illegible]რასკეობა იციან. ხშირია შემთხვევა, როცა ატირებულ ბავშვს შეხვდები, რომელსაც მჭადის ფქვილი არ ხვდა, სხვამ მოასწრო ყიდვა. სიმინდი გასასყიდლათ ბევრი არ შემოდის, ფასს კი რავინ დაგიდევს, როგორც სურს, ისე გაყიდის თუ, ფასები არ განისაზღვრა. ხალხს განადგურება მოელის.

ისეთ ადამიანს ვერ ნახავ, თუ გინდ ძალიან ხნიერიც იყოს. ასეთი სიმშილობა რომ ახსოვდეს ასეთ დროს სასურსათო კომიტეტი კოოპერატივთა კავშირს შეურთდეს ამან მითქმა მოთქმა გამოიწვია ხალხში; ამბობენ, ორივეს რომ [illegible]რუნა, იმედი მაინც არ გვქონდაო და [illegible] კი სულ დაგვიკარგა, [illegible] უმისო. ვის უნდა მივმართოთ, [illegible] იცითო. საჭიროა ჯეროვანი [illegible] მის მიქცევა ამ საგანზე [illegible] ლება თორემ ბევრი გაიძახის [illegible] ვილოთ. ზოგი ამბობს, [illegible] შეიძლება ამერიკელოში სასიმინდე [illegible] დაიბინავებო. გურიასაც [illegible] მშილის ყურება.

ძველი ბოლშ[illegible]

განცხადებები

საერთო საქალაქო კონფერენცია თბილისის ორგან. რ. ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკების) მოწვეულია კვირას 21 [illegible]ვარს საღამოს 5 საათზე საერთო [illegible] გდომების შენობაში („პუშკინის ბა[illegible]თეკის" სადგომშია):

დღის წესრიგი: 1. კომიტეტის [illegible]ნება; 2. მოხსენებები ადგილებიდან [illegible] წესდების განხილვა; 4. კომიტეტის [illegible] ხარევიზიო კომისიის არჩევნები [illegible] მიმდინარე საქმეები.

თბილ. კომ. რ. ს.-დ. მ. პ.

ქუთაისში

21 იანვარს შედგება მთელი [illegible] ნიის ბოლშევიკური ორგანიზ[illegible] კონფერენცია. დაწვრილებითი [illegible] ბისათვის ამხ. ეთხოვეთ მ-მართ[illegible] რონცოვის ქუჩაზე „ლამპარში" [illegible] ლაკს.

პირველი რაიონის ბიურო ბოლშ[illegible]ბისა ამხანაგებს თხოვს დახმარება[illegible] წიონ შემოწირულებით, როგორც [illegible] ლით ისე წიგნებით და ბრო[illegible] რომ ბიუროსთან მოეწყოს ბიბლიოთ[illegible] შემოწირულება მიიღება გაზეთ [illegible] რაზმის" კანტორაში და 1 რაიონის ბიუროში (ჩერქეზოვის ქუჩა № [illegible]) 5 საათ.—8 საათამდე.

პირველი რაიონის ბიურო ბოლშ[illegible]კებისა ამხანაგებს სთხოვს შემოიტა[illegible] ბიუროში, ჩერქეზოვის ქუჩაზე № [illegible] რომ ძველი საწევრო ბილეთები ახ[illegible] 1918 წლის ბილეთებზე გამოცვა[illegible] რადგან პარტიის წევრებათ ისინი [illegible] რიცხებიან, ვისაც ასეთი ბილეთები [illegible] ნი ბათ მიღებული.

რ. ს.-დ. მ. პ. მიუმრავლესობის ([illegible]შევიკების) ოზურგეთის კომიტეტი [illegible] დებს თანამოაზრეთა საყურადღებო[illegible] რომ პარტიაში ჩაწერა შეიძლება ყო[illegible] ღე: 1) ქალაქის აფთიაქის გამგე [illegible] ლიპე ცხომელიძესთან და 2) მარო [illegible] მინაძესთან დღის 3 საათიდან საღ[illegible] 6 საათამდე ჯაბა მაჩულაიშვილის სა[illegible] ში, თეატრის გვერდით.

კანტორა პროფესიონალური კავში[illegible] „პროლეტარების ნემსის" ღიაა დღ[illegible] 12 საათიდ ნაშუადღევის 2 საათამ[illegible] საღამოობით — 6 საათ. 9 საათამ[illegible] ადრესი: პეტრე დიდის ქუჩა № 1[illegible] პროფ. კავშირთა სადგომში, ოთახი [illegible]

თბილისის კულტურ-ტეხნიკური [illegible] წავლებლის მოწაფეთა კომიტეტის [illegible] მასრულებელი კომისია აცხადებს [illegible] სასწავლებლის მოსწავლეთა საყურა[illegible] ღებოთ, რომ მეცადინეობა ამ სასწა[illegible] ლებელში დაიწყება 20 იანვრიდან.

სტ. მბა „ქართ[illegible]" ლ[illegible]ის მელიქოვის [illegible]